

Ύμνος εις την αγάπη του Κυρίου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου

Για την αγάπη μάθαμε, αυτή που Συ χαρίζεις, πως είν' ανέκφραστη, άπειρη κι' αχώρητη στον κόσμο. Είν' όλη φως απρόσιτο, φως π' ενεργεί τα πάντα. Αυτή χέρι σου λέγεται και μάτι σου καλείται και στόμα το πανάγιον και δύναμη και δόξα. Αυτή στη λύπη αντίκειται, αυτή το φθόνο διώχνει. Είν' ευχαρίστηση, χαρά, πραότης και ειρήνη, έλεος αναρίθμητο, άβυσσος ευσπλαγχνίας. Πάντοτε μας χειραγωγεί, δίπλα μας είναι πάντα. Διδάσκει την ταπείνωση που όλα κατορθώνει.

Κι' όταν την αποκτήσω αυτή και ταπεινός σαν γίνω, τότε αχώριστη θα ζει μέσα μου η αγάπη. Μιλάει μου, φωτίζει με, με βλέπει και τη βλέπω. Μου ερμηνεύει τις Γραφές και μου προσθέτει γνώση. Θλίψη δεν ξέρω τι θα πεί, κι' αν όλοι με λυπούνε. Κι' είναι για μένα οι χαρές του κόσμου όλες πίκρες. **Τα πάθη φεύγουνε με μιας, φεύγουνε τα σκοτάδια.** Και βλέπω φως παντοτεινά και νύχτα και ημέρα.

Απολαμβάνω τη χαρά την άρρητη και θεία.